

Parochieblad H.H. Martelaren van Gorcum

Linnaeushof 94, 1098 KT Amsterdam

JAARGANG 47

nummer 2, april 2020

PASTORAAL WOORD

Lieve parochianen,

De dag na Aswoensdag: 27 februari hoorden we over de eerste coronapatiënt in Nederland. Sindsdien houdt de gevaarlijke ziekte door het corona-virus of covid 19 ons bezig.

Allereerst wens ik u graag *sterkte en zegen* toe.

In deze dagen gaan mijn gebed en gedachten uit naar parochianen die besmet zijn geraakt door het virus, vooral ook naar alleenstaande parochianen. Als je alleen bent moet je, als deze moeilijke situatie op je weg komt, die vaak alleen verwerken.

Mijn gedachten en gebeden gaan ook uit naar de zorgmedewerkers, die dag en nacht moeten werken om mensen te helpen. En naar de regeringsleiders die moeilijke beslissingen moeten nemen om ons allen te beschermen tegen het corona-virus. Hen wil ik van harte danken voor hun toewijding en inspanningen dezer dagen.

Mijn gebeden en gedachten gaan ook uit naar alle parochianen, die leven in angst en onzekerheid. Raak niet in paniek. De Heer Jezus is sterk aanwezig in deze noodtoestand.

Mijn gedachten en gebeden gaan ook uit naar alle vrijwilligers van onze Martelaren van Gorcum-gemeenschap, die op zijn of haar eigen manier andere parochianen bijstaan. Dit samen met o.a. de kosters, de pastoraatsgroep en het locatiebestuur.

Met z'n allen volgen we alle nodige maatregelen die genomen moeten worden, zowel door ons bisdom als door onze regering. Deze maatregelen zijn erg belangrijk om de verspreiding van deze ziekte zoveel mogelijk te beperken. Laten wij alles doen wat wij kunnen.

In enkele gezamenlijke acties werd aandacht gegeven aan betrokkenen bij het corona-virus, zoals: het applaus voor de zorgmedewerkers op 17 maart, het luiden van alle kerkklokken op 18 maart, de nationale gebedsdag op 19 maart, enz. Met acties als deze geven wij, alle bewoners van ons land, aandacht en hoop aan elkaar.

Door deze noodtoestand is er vanaf 15 maart geen mogelijkheid om onze gezamenlijke liturgische vieringen te houden. Dit geldt in ieder geval tot Tweede Paasdag 13 april. Hoe het daarna zal gaan weten wij nu nog niet.

Er zijn ook zovele pastorale activiteiten die niet kunnen plaats vinden. Dat doet pijn in ons hart. Maar wij blijven hopen dat deze noodsituatie

snel voorbij zal gaan. Wij mogen verder bidden om Gods kracht van genezing en zegen voor onszelf en voor de hele wereld.

In deze tijd ontdekken wij opnieuw, dat we met al onze technologie en wetenschap niets konden doen ter voorkoming van het covid 19. In deze dagen ervaren we echt, dat wij als mens zo klein en kwetsbaar zijn tegenover dit gevaarlijke virus. Deze noodsituatie brengt ons tot de vraag: Quo vadis mensheid?! Wij lopen tegen muren aan. Als gelovige mensen moeten we blijven geloven, dat God voor altijd van ons houdt. Hij laat ons nooit in de steek. Ik geloof daar heel sterk in.

Als deze noodtoestand voorbij is, pakken we opnieuw ons Jaarthema op: 'Ga en vernieuw mijn huis'. In januari en februari waren we al bezig met dit thema. Dit jaarthema moeten we verder uitwerken in de toekomst.

Ik sluit af met woorden van Bisschop Alan Smith, de anglicaanse bisschop van Saint Albans in het Britse graafschap Hertfordshire: "Jezus is een goede leidsman als wij in paniek dreigen te geraken. Net op een ogenblik zoals nu zou ons geloof ons moeten helpen en ons ondersteunen en versterken. Leef vandaag ten volle. Niemand van ons weet ooit wat de toekomst in petto heeft. In de Bergrede (Matteüs 6,25-34) daagt Jezus zijn volgelingen uit om ten volle te leven en niet bang te zijn voor de toekomst. Telkens als wij in de verleiding komen om toe te geven aan angst, moeten we bewust ervoor kiezen om met vertrouwen en openheid te reageren".

Hoewel wij nu geen Pasen in onze parochiekerk kunnen vieren, wens ik u allen toch 'zalig Pasen!' En in mei wordt het Hemelvaart en Pinksteren! Wij zijn samen onderweg met Gods zegen.

Pastor Marianus Jehandut, svd.

Laat gaan wat was
Accepteer wat is
Omarm wat komt!

VAN DE VOORZITTER

Als ik dit stukje schrijf, zit ik in onze prachtige kerk. Op de achtergrond klinkt de muziek van het klooster van Chevetogne, die Ari heeft meegebracht. Ronald, de koster is er, Janneke en Liesbeth. Af en toe komen wat mensen langs om een kaarsje aan te steken en om stil te zijn. En stil is het, geen zondagdiensten tot en met Pasen. En wellicht nog wel langer. Dat is een realiteit die ons overvallen heeft. Hoe kunnen we kerk zijn in deze tijd zonder de zondagse dienst?

We hebben als bestuur besloten om zolang er geen verbod is de kerk open te stellen op zondag van 10.00 – 12.00 uur voor gebed en pastoraal gesprek. Met in achtneming van de gedragsrichtlijnen rondom het corona virus, bent u welkom om zondags langs te komen.

Daarnaast hebben we in overleg met Frans Woortmeijer en de Pastoraatsgroep besloten om u elke week een emailnieuwsbrief te sturen. Het doel is u te informeren en te bemoedigen. In dat kader willen wij u vragen om ouderen in uw buurt die niet beschikken over email een afdruk hiervan in de bus te doen. Zoals premier Rutte zei: “Zorg een beetje voor elkaar (..)“: ik hoop, dat ieder dat kan doen voor zijn of haar omgeving. Mochten u of uw naasten hulp nodig hebben of een pastoraal gesprek wensen, mail dan naar: **secretariaat@hofkerk.nl** of bel met de parochie: **020-6653830**. Spreek uw bericht in en u wordt teruggebeld. U begrijpt hopelijk dat persoonlijke bezoeken, bijeenkomsten, koorrepetities en vieringen geen doorgang kunnen vinden. Uiteraard in belangrijke gevallen van ziekte en sterfte staat het pastores team voor u klaar. Als laatste wil ik een oproep aan allen doen niet te schromen om contact op te nemen met mede-parochianen. Benut gedurende deze periode telefoon, mail of een app-groep om met elkaar in verbinding te blijven.

Het is goed te weten dat niet alles stil staat, zoals onze beheercommissie die samen met de kosteren gestaag doorwerken aan het onderhoud van onze kerk. Verder heeft u vast gezien dat onze kerktoeren in de steigers staat voor het noodzakelijke onderhoud. Ook Hofnieuws ligt weer op uw mat dankzij de inzet van Frans en Elly Woortmeijer, Roy en Elianne Weijens, en het team van bezorgers. Dank aan allen die zich inzetten om onze parochie draaiend te houden, want eens komen wij weer allen in onze kerk tezamen. Tot die tijd wens ik u sterkte, hoop en vertrouwen toe om deze tijd gezond door te komen. Zelig Pasen!

Arthur Anderegg

Mogen we in deze onzekere tijd vertrouwen op deze woorden:

Meteen sprak Jezus hen aan:

Blijf kalm! Ik ben het, wees niet bang!

Mattens 14:27

VAN DE REDACTIE

Beste Hofnieuwslezers,

Het zijn vreemde tijden. Voor u ligt een nieuwe aflevering van Hofnieuws. Normaal gesproken zou hier een uitgebreid programma voor Goede Week en Pasen in staan en zouden er allerlei nieuwe activiteiten worden aangekondigd. Tenslotte is het voorjaar de tijd waarin er in en om de kerk het meeste gebeurt.

Door het coronavirus en alle maatregelen die daaruit voortvloeien staat de wereld even stil en kunnen we een heleboel dingen die we zo gewoon vinden opeens niet meer doen. Niet meer naar de kerk, niet meer bij elkaar op bezoek, niet meer even naar een restaurant of gezellig eten bij de (klein)kinderen.

Daarom ziet deze Hofnieuws er anders uit dan u gewend bent. We proberen ondanks afgelasting van vieringen en andere activiteiten toch een sfeer van Pasen voor u te scheppen, een beetje bemoeiding en troost te verschaffen.

Maar wij kunnen dat niet alleen. We doen een dringend beroep op u, parochianen van de Martelaren, om naar ELKAAR om te kijken. Gewone dingen.

Een boodschapje voor iemand doen, even iemand bellen. Het ligt zo voor de hand, maar het moet wel gedaan.

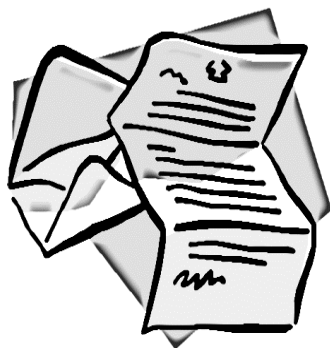
In de hoop dat we er meer dan normaal voor ELKAAR zijn en dat deze positieve houding ook na de coronacrisis mag voortduren wensen wij u gezondheid, een spirituele Goede Week en mooie Paasdagen toe.

Redactie Hofnieuws

NIEUWSBRIEF

In deze Coronatijden verschijnt de twee-wekelijkse nieuwsbrief, zo lang als nodig, wekelijks op donderdag. Behalve het laatste nieuws vindt u daar ook een pastoraal stukje, een gedichtje, een vrolijk woord ter bemoediging. Iedereen die dat leuk vindt mag een bijdrage leveren via: hofkerk@ziggo.nl

We realiseren ons dat juist onze oudere parochianen deze nieuwsbrief niet ontvangen omdat ze niet over e-mail en internet beschikken.

Wilt u toch op de hoogte blijven, bel dan met 020-694 82 98. Dan proberen wij deze nieuwsbrief afgedrukt bij u in de bus te doen.

Ook doen we daarom een beroep op parochianen die de nieuwsbrief wél digitaal ontvangen deze een paar keer uit te printen en in de bus te doen bij parochiegenoten die hem niet ontvangen. Geef dit dan ook via hetzelfde telefoonnummer aan ons door, zodat we geen dubbel werk doen.

Redactie Nieuwsbrief Hofkerk

(Geen) KOFFIE OCHTEND

Het Coronavirus raakt ons allemaal. Daarom wordt er geen koffie ochtend gehouden, dinsdag 28 april. De koffieochtend van 19 mei is nog even afwachten hoe de situatie op dat moment is.

Drink koffie, maar dan thuis. Een telefoontje plegen, zo hebben we toch contact. Voor iedereen heel veel sterkte. Houd moed en pas goed op jezelf.

GEBED VAN FRANSISCUS

God,
Laat mij een instrument zijn
Van uw vrede
Waar haat heerst,
Laat mij liefde zaaien,
Waar onrecht is,
Vergeving schenken,
Waar ruzie is, eensgezindheid,
Waar twijfel is, vertrouwen,
Waar wanhoop is, hoop,
Waar duisternis is, licht,
Waar droefheid is, vreugde.

BLOEMENGROET

Mag ik om te beginnen u vragen in deze tijd van het coronavirus goed op elkaar te letten?

Bel elkaar eens op. Wie heeft een telefoontje nodig? Wie zou dat waarderen? Het kan ook andersom. Bel 's iemand op, als je ergens over tobt of gewoon behoefte hebt aan praatje.

Schroom niet, wees niet te bang of verlegen om hulp te vragen.

Van harte hoop ik dat u niet getroffen wordt door het Coronavirus. Vooral ouderen, die niet zo fit of gezond zijn, kunnen er behoorlijk ziek van worden.

Normaal gesproken gaat er vanuit elke zondagse Viering een bloemengroet naar iemand, die aandacht of bemoeiding kan gebruiken.

Nu er vanwege het coronavirus geen Vieringen mogen zijn moeten we dit wat anders organiseren.

Graag vraag ik uw medewerking om ons attent te maken op mensen die een bloemetje vanuit onze gemeenschap nodig hebben. Het is ook fijn als er parochianen zijn, die zulke bloemetjes bij die of gene willen bezorgen.

En een gift van u voor de bloemengroeten is thans zeer welkom op rekeningnummer IBAN NL95 INGB 0003 1583 76 t.n.v. Hofnieuws, Diemen, onder vermelding van *Bloemenfonds*.

U kunt over dit alles contact met mij opnemen of een mail sturen.

Janneke de Bruin,
pastoraatsgroep@hofkerk.amsterdam

“Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft”

ter overweging op weg naar Pasen, Hemelvaart en Pinksteren 2020

Sinds 15 maart zijn er geen publieke Vieringen in kerken. Wanneer weer wèl is nog onbekend. Op www.hofkerk.amsterdam vindt u actuele informatie. Via onze website kunt u zich ook inschrijven voor de Nieuwsbrief, die zo lang als nodig thans wekelijks verschijnt!

Onze kerk staat 's zondags tussen 10:00 en 12:00 uur open voor het branden van een kaars, het doen van een gebed of een pastoraal contact. De openstelling in de Goede Week staat elders in Hofnieuws vermeld.

Rond de nieuwe Paaskaars vindt nu geen Viering plaats op Stille Zaterdag. Op Paasmorgen ontsteekt Pater Marianus de Paaskaars in een zekere stilte.

Het Goede Vrijdagevangelie volgens Johannes 18 en 19 geeft reliëf aan het Taizé-lied: *“Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur dat nooit meer dooft”*. Dit lied over duister, licht en vuur past in deze corona-crisistijd. Moge Goede Vrijdag ons bemoedigen, troosten en aanvuren tot zorg voor elkaar.

+++

Als men Jezus gaat arresteren heeft men fakkels en lantaarns nodig. Petrus accepteert het duister van die arrestatie niet! Als een strijder slaat hij er op in bij de knecht van de hogepriester. Dit had erger af kunnen lopen: het kost het slachtoffer slechts een oor.

Voor Jezus gaat dit al te ver. Zo iets verergert volgens hem het duister alleen maar. “Weg met je zwaard!” zegt hij. “Zou ik de beker vol duisternis als uit Gods hand dan niet drinken?...”

+++

Het is koud geworden. Een open vuur verlicht het donker. Het verwarmt de mensen bij het gerechtshof, waar Jezus verhoord wordt over zijn leer.

Jezus zegt dat hij nooit in ‘t geheim, maar altijd in het licht der openbaarheid gesproken heeft. “Waarom ondervraagt u mij over mijn woorden van het licht? Vraag het aan wie daarnaar luisterde!” zegt Jezus. Deze vrijmoedige lichtheid wordt beantwoord met een vrijpostige klap in Jezus’ gelaat. Licht wordt beantwoord met duisternis...

+++

En Petrus vlucht in het duister van de leugen: “Ik ken Hem niet!” Uit lijfsbehoud doet hij dat tot drie keer toe. Een kraaiende haan brengt geen ochtend. Zijn gekraai verheft de duisternis van verloochende liefde....

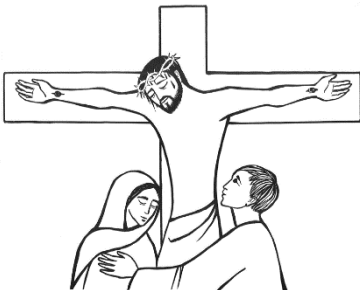
+++

Jezus is in het duister gezet door de Hogepriester van het eigen geloof. Hij en de zijnen sleuren de Romeinse zetbaas Pilatus met hocuspocus-bangmakerij het duister in. Daardoor laat hij Jezus – toch – kruisigen.

“Mijn koningschap hoort niet bij deze wereld. Geweld hoort er niet bij.” zegt Jezus. Is zijn Koninkrijk dan lichter dan het lichtste Licht? Hij is Koning van de Waarheid. “Hij is onschuldig”, zegt ook Pilatus, al vroeg hij zich even eerder af: “Wat is waarheid...?”

Pilatus laat Jezus geselen. Het is alsof hij medelijden wil opwekken en het duister wil doorbreken. Maar ‘t gaat alleen maar van kwaad tot erger. “Kruisig hem”, roept de massa, “hij staat in ons licht!...” Beneemt Hij ons het licht?... Of is de vraag: wat brengt Hij aan het licht?

+++

Jezus hangt aan het Kruis. Kan het nog donkerder worden? Kyrie Eleison... Toch is er een plek licht bij het Kruis. Om dat te zien vraag ik u om met de Man van Smarten méé te kijken. Tot het laatst toe blijft Jezus kijken naar wie uiteindelijk nog hem bijstaan. ‘Stabat Mater Dolorosa’... Zijn moeder staat bij

het kruis samen met nog drie andere vrouwen. Er is één man bij, Jezus' geliefde leerling Johannes.

+++

Nu alles duister is ontsteekt Jezus één, twee lichtjes. Maria krijgt van haar stervende kind een nieuwe zoon: "Johannes is voortaan uw zoon..." Johannes krijgt van zijn stervende vriend een nieuwe moeder: "Maria is van nu af je moeder..."

Dit is het begin van ons mensen als nú het nieuwe Lichaam van Christus. In zorg voor elkaar!

+++

Tenslotte buigt Jezus het hoofd. Het is volbracht. Hij geeft de geest.

Na Goede Vrijdag volgt Pasen, volgen Hemelvaart en Pinksteren.

Het is **één goddelijke Beweging van Liefde tot op vandaag.**

Jezus, het Lam Gods, gaf de geest en stierf. Met Pasen toont Hij zijn wonden. Sinds Hemelvaart is Hij niet meer gebonden aan één lichaam. Sinds Pinksteren gééft Hij ons de geest van nieuw leven! Hij geeft de Geest, de Heilige Geest nog steeds dóór aan ons als zijn Lichaam op aarde.

Ontsteken wij dan een lichtend vuur, dat nooit meer dooft...

Ari van Buuren

VESPER 'Van Donker naar Licht'

In het laatste Vastenweekend stond er op zaterdag 28 maart een bijzondere middag samen met de ABG-parochie in onze kerk gepland. Wegens het corona-virus ging deze middag met afsluitende Vesper niet door.

Het zou een middag van rust, stilte, onthaasting en verlangen geworden zijn. Een middag om eerst in de kerk een Stiltewandeling langs 'verlichtende' teksten te maken.

Daarna gevolgd door een Vesperviering met als thema 'van Donker naar Licht' rond Psalm 27 in de versie van Huub Oosterhuis: "De

Heer is mijn licht en mijn heil". Het AnnaBon-koor onder leiding van Ina Kok zou weer zingen.

Na de Vesper wilde Tessa Koopmanschap ons opnieuw meenemen in het verhaal van 'de verloren zoon' via Rembrandts wereldberoemde schilderij daarbij. Een maaltijd zou deze beoogde middag besluiten.

Hopelijk kan deze middag met Vesper later dit jaar plaats vinden. In ieder geval kunt u Psalm 27, vol verlangen en verwachten, hier nalezen en wellicht zelf zingen of bidden.

Janneke de Bruin

PSALM 27 – De Heer is mijn licht en mijn heil

Jij mijn licht en bevrijding
wat zou ik bang zijn, voor wie?
Jij mijn vaste burcht,
wie zou ik duchten?

Mijn bedreigers zijn op weg gegaan
om me levend te villen
mijn doods vijand komt eraan
legerhorden staan om mij heen - kom maar op,
bestorm me maar duizend tegen één,
ik sta mijn hart kan het aan
ik sta mijn hart kan het aan.

Dit ene heb ik jou gevraagd:
dat ik mag zijn van jou.
Als jij mijn licht bent
vrees ik niemand,
als jij mijn rots bent sta ik sterk.

Dit ene heb ik jou gevraagd:
dat ik mag zijn van jou.
Als jij mijn plaats bent
woon ik veilig,
bij jou in huis ben ik goed af.

Hoor je mijn stem wel?
Ja, Jij, Je hoort me wel.
Ik hoor jou ook, in mijn hart hier,
hoor ik jouw antwoord:
zoek mijn aangezicht, zeg je.

Heeft rots aangezicht en lippen
heeft licht ogen en adem?
Verberg je dan nooit meer voor mij.
Wat mijn vader deed: weggaan,
wat mijn moeder deed: weggaan van mij,
doe dat nooit iemand aan, Jij.
Als ik toch niet overtuigd was
dat ik jouw licht en bevrijding zal zien
in mijn levensdagen, hoe moest ik nog verder gaan?

Ik wacht af – mijn hart kan jou aan,
ik wacht af – mijn hart kan jou aan.

Huub Oosterhuis

TROOST IN MOEILIJKE DAGEN

De impact van het coronavirus op ieder's leven is groot. Er is bezorgdheid, er is angst. Er is onzekerheid over de nabije toekomst. We willen onze dierbaren ontmoeten. Maar er wordt van ons grote terughoudendheid verwacht met sociale contacten.

Waar kunnen we in deze moeilijke dagen kracht uit halen? Wat biedt troost? Dat zal niet voor ieder van ons hetzelfde zijn. Wat biedt mij troost? Daar heb ik eens over nagedacht.

Ik geef drie voorbeelden. Ik kan er beslist meer geven, maar het gaat in dit stukje niet om volledigheid.

Muziek. Een van mijn grootste passies. Ik heb een brede muzi-kale smaak. In deze Vastentijd beluister ik een aantal keren een volledige uitvoering van de voering van de Mattheüs Passion.

[lees verder op pagina 16]

[vervolg van pagina 13]

De mooiste gedeeltes zijn de meest ontroerende gedeeltes. Veel kan ik noemen. Toch kom ik bijna altijd weer uit bij het 'Erbarme dich'. De stem, de viool, maar zeker ook de tekst.

'Erbarme dich, mein Gott, um meiner Zähren willen'. 'Heb meelij met mij, God, omwille van mijn tranen'. Hoe vaak heb ik dit al beluisterd? Elke keer weer raak ik hierdoor ontroerd.

Het tweede voorbeeld. **Stilte**. Die is in onze lawaaierige wereld niet makkelijk te vinden. Een plek waar je die stilte zeker wel aantreft: in een abdij. Met een groepje vrienden ben ik nu al vele jaren éénmaal per jaar een paar dagen te gast in zo'n abdij. Daar kunnen we elke keer weer naar uitzien. Daar is de stilte soms haast 'oorverdovend'. Maar er is meer. Er is de rust. Er is het dagritme met een aantal viermomenten in de kerk of kapel. De vaste orde van dienst daarin. Met onder meer de psalmen en andere gebeden. Het contact met de kloosterlingen, ons onderlinge gesprek. En het genieten van de omgeving van de abdij. De meeste abdijen staan op uiterst aantrekkelijke lokaties.

Maar stilte kunnen we ook ervaren in onze eigen prachtige kerk. Op momenten tijdens de zondagse liturgie en in andere vieringen, zoals de Vespers. Tijdens de stiltewandelingen die een aantal keren georganiseerd werden.

De afgelopen twee zondagen, toen de liturgie verviel, was de kerk tussen 10 en 12 uur open voor stilte en gebed. Dat zal meerdere zondagen het geval zijn. Ik was er zelf nog niet bij, maar hoorde over prachtige ervaringen die de mensen goed deden.

Overigens over de psalmen gesproken: we hebben recent twee zondagse vieringen besteed aan de psalmen, de eerste met Jaap van der Meij, de tweede met Kees Kok. De derde zondag, met Gerard Swüste, hebben we moeten uitstellen. Hopelijk vinden we daar snel een ander moment voor.

Een nieuw kloosterbezoek is gepland, half mei. Kan dit doorgaan? Hopelijk wel, maar het is afwachten.

Het derde voorbeeld. Dat is toch, eigenlijk zo eenvoudig, het alledaagse **contact** met mensen in mijn omgeving. Gewoon van mens tot mens. Alleen: dat is op dit moment niét eenvoudig. Dit contact verloopt nu voor een belangrijk deel via de mail, het gaat met een telefoontje, met een appje, of door te Skypen.

Het is minder direct, het is geen fysiek contact. Maar het is wel onmisbaar. Zo voel ik dat zeker en ik merk dat dat ook voor anderen

geldt. Meer dan op andere momenten zoek ik in deze weken contact, om te delen hoe we de dagen ervaren.

Deze contacten – soms is het niet meer dan een kort appje – geven steun en bevestiging, bieden de kracht, de troost die we nodig hebben.

Het is goed om elkaar ook langs andere wegen te ontmoeten. Zo kunnen we echt iets voor elkaar betekenen. En elkaar troosten.

Frank de Haas

VOGELS, VISSEN

Zet de radio uit. Je hoort niets nieuws.

De stilte wacht geduldig af.

Vouw de krant dicht. Hij was oud voordat hij werd gedrukt.

Zoek niet, deel niet, duim niet tot je vierkant ziet.

Zet eindelijk het scherm op zwart.

Ik ben net zo bang als jij, net zo bezorgd voor iedereen die ik niet missen kan.

Ik had ook gespaard voor andere dingen:

verre reizen, eerste hulp bij een gebroken hart,
een auto die wat vaker start.

Maar: in Wuhan hoor je vogels zingen.

Boven China was de lucht nog nooit zo blauw.

In Venetië zien ze vissen in het helderste water sinds tijden.

De kunst van leven was altijd dezelfde: ongevraagd komen,
ongewild gaan, intussen doen wat je het liefste doet,
vrede sluiten met je lot.

Sluit de voordeur.

Zet de tuindeur open, voel de zon op je gezicht.

Denk voor je uit wat niemand hardop durft te zeggen:

wij zijn een virus dat een virus heeft gekregen.

Ingmar Heytze (1970)

MAAR DE LENTE WIST HET NIET...

Het was begin 2020.

De mensen hadden een lange donkere winter achter de rug, februari was een hele onrustige maand geweest met veel stormen en veel regen. De natuur was onrustig, alsof ze de mensen iets wilde vertellen, alsof ze de mensen ergens voor wilde waarschuwen...

En toen werd het maart...

Het was maart 2020. De straten waren leeg, de meeste winkels waren gesloten, de meeste auto's stonden langs de kant van de weg, de mensen kwamen bijna niet meer buiten en dat over de hele wereld. Landen gingen op slot, de mensen konden niet geloven dat dit gebeurde, het was zo surrealistisch... Iedereen wist wat er aan de hand was.

*Maar de lente wist het niet
En de bloemen bleven bloeien
En de zon scheen... De eerste mooie lentedag
sinds lange tijd brak aan.
En de zwaluwen kwamen terug en de lucht
werd roze en blauw.
Het werd later donker en 's ochtends kwam
het licht vroeg door de ramen.*

Het was maart 2020. De jongeren studeerden online, vanuit huis, kinderen speelden onvermijdelijk vooral in huis. Pubers verveelden zich, ouders wisten niet wat te doen.

Mensen kwamen alleen even buiten om boodschappen te doen of om de hond uit te laten. Bijna alles was gesloten... zelfs de kantoren, hotels, restaurants en bars. Het leger begon uitgangen en grenzen te bewaken. Mensen moesten vanuit huis gaan werken. Ondernemers kwamen in de problemen. De meeste kinderen konden niet meer naar school.

Er was ineens niet genoeg ruimte voor iedereen in ziekenhuizen, operaties en onderzoeken werden uitgesteld... Iedereen wist het...

*Maar de lente wist het niet en het ontsproot.
Ze draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af.
Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste
geuren.*

Het was maart 2020. Iedereen zat thuis in quarantaine om gezondheidsredenen of preventief. Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk, anderen móesten.

Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging. Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren, dat was afschuwelijk. In de supermarkt waren allerlei schappen leeg.

Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon.

Mensen werden beperkt in hun vrijheid terwijl er vrede was. Over de hele wereld werden veel mensen ziek en het was besmettelijk... Er was isolatie, ziekte en paniek.... Toen werd de angst pas echt!!

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit. En de weken duurden ineens veel langer. En iedereen hoopte dat er niet nóg meer strenge maatregelen zouden volgen. De mensen zaten vast in een film en hoopten dagelijks op dé held. De wereld was vertraagd terwijl het geen vakantie was, niemand had dit verwacht. Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet en de rozen bleven bloeien.

De Magnolia stond in de knop.

De vogeltjes begonnen aan hun nestjes.

En toen... Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt. Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen. Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop en verveling ontsproot in creativiteit.

Sommigen leerden een nieuwe taal. Sommigen ontdekten kunst. Sommigen ontdekten dat ze niet écht leefden en vonden de weg naar zichzelf terug. Anderen stopten met onwetend onderhandelen.

Iedereen had van de één op de andere dag veel meer tijd voor het gezin. Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen. Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie om de liefde van hun leven te vinden. Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken. Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was, deze mensen werden

helden, ze werden meer gewaardeerd dan ooit. Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn.

Mensen kregen oog voor eenzaamheid en verzonnen dingen om er iets aan te doen. Mensen herstelden van hun stressvolle leven. Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar. Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop zodat eenzame mensen ze konden bellen.

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan.

Gepensioneerde zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg. Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers, iedereen wilde iets doen.

Om 20.00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping, dit deed iets met het collectieve bewustzijn, dit deed iets met alle mensen...

En de economie ging bijna kopje onder, maar stopte niet, het vond zichzelf opnieuw uit. Het was het jaar waarin de wereld leek te stoppen, het jaar waarin we met elkaar in de geschiedenisboeken zouden komen. Dat wisten we allemaal.

*En de lente wist het niet,
En de bloemen bleven bloeien, en de bomen liepen uit.
En het werd steeds warmer. En er waren veel meer vogels.*

En toen kwam de dag van bevrijding. De mensen keken tv en de premier vertelde iedereen dat de noodsituatie voorbij was. En dat het virus had verloren! Dat iedereen SAMEN had gewonnen!!!

En toen ging iedereen de straat op. Met tranen in de ogen. Zonder maskers en handschoenen. De buurman werd geknuffeld, alsof hij een broer was. En de wereld was mooier en liefdevoller geworden. En de mensen waren humaner geworden. En ze hadden weer waarden en normen. De harten van mensen waren weer open, en dat had positieve gevolgen.

Doordat alles stil had gestaan kon de aarde weer ademen, ook zij was genezen van wat de mensen háár veel eerder hadden aangedaan.

En toen kwam de zomer....

Omdat de lente het niet wist. En hij was er nog steeds.

Ondanks alles. Ondanks het virus.

Ondanks de angst. Ondanks de dood.

Omdat de lente het niet wist, leerde iedereen de kracht van het leven...

Irene Vella

Ik denk dat dit coronavirus een soort van wake-up call voor ons mensen is.

Binnen een jaar of twee jaar ligt dit weer achter ons en gaat het gewone, dagelijkse leven gewoon weer verder als vanouds. Maar hopelijk leren we hier met z'n allen wel iets van.

HOF DER VERBEELDING LAST FILMAVONDEN AF

Door de ontwikkelingen rondom het coronavirus zien wij ons genoodzaakt om onze filmavonden van april t/m juni af te lasten.

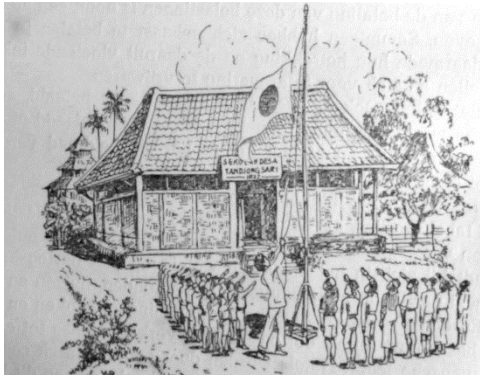
Hopelijk kunnen wij in september de film vertonen die wij in maart niet konden laten zien en kunnen wij onze filmcyclus '75 jaar bevrijding; facetten van de oorlog' van oktober t/m december aan u presenteren. Wij hopen op uw begrip en wensen u allen veel sterkte in deze moeilijke tijd.

René van Eunen, Ari van Buuren, Liesbeth Wijkhuizen en Ben Steggerda

4 MEI 2020

In dit jaar 2020 vieren we 75 jaar bevrijding van de Tweede Wereldoorlog.

Witte Donderdag valt ditmaal op 9 april. Dat is de dag waarop in 1945 Pfarrer Dietrich Bonhoeffer op bevel van Hitler werd opgehangen. Vanuit zijn geloof was hij verzetsstrijder geworden. Ooit zei hij: “Alleen wie voor de Joden opkomt mag Gregoriaans zingen.” – een doordenkertje...

Hier wil ik iets navertellen uit een bijzonder oorlogsverhaal van schrijver Willem Jan Otten. Bij de Nationale Dodenherdenking van 2011 hield hij een bijzondere 4 mei-lezing.

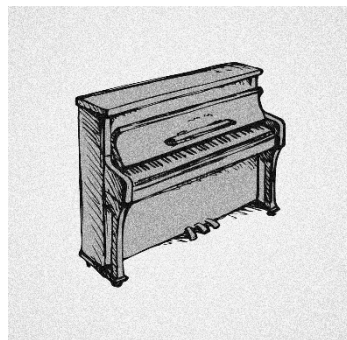
Hij vertelt over een tekening, die zijn moeder half juli 1945 in het Jappenkamp Tjideng maakte van Juffrouw Hennequin, toen 44 jaar oud. Op die tekening zit zij – twee dagen vòòr haar dood door tyfus – te luisteren

naar het pianospel van Omi: de toen 42-jarige grootmoeder van Otten.

In dat Jappenkamp speelde Omi elke middag dagelijks één uur piano. In een berghok stond zomaar nog een scharminkel van een piano. Op een plank erboven sliep Otten's moeder, eronder sliep Omi. Altijd waren er luisteraars zoals Juffrouw Hennequin.

Otten zegt: “In het kamp moet Omi begrepen hebben waarom ze pianist is geworden, ze heeft er de harde les van de schoonheid geleerd. Muziek kan het bloeden niet stelpen, wel inbedden.

Mensen kunnen uiteindelijk niet veel – soms alleen maar bidden. Dàt was piano spelen voor Omi, en het werd een bijna religieus ritueel – een manier om te helpen dragen.

Om niet te ontredderen, om niet in splinters wanhoop uiteen te vallen.”

“We zien een concert in een beerput”, zegt Otten. Zijn moeder sprak later over het kamp als een sfeer van: ‘ontreddering’ en ‘ontwaardiging’.

Juffrouw Hennequin was lerares Duits en organiseerde in het Kamp de Reinigingsdienst. Otten noemt haar “een kruimel op de rok van de oorlog. Maar dat is nu precies oorlog: die maakt van mensen kruimels.”

De menselijke waardigheid verkeert in oorlogen altijd in het duister. Maar temidden daarvan is muziek, muziek als van Omi een lichtend vuur, dat nooit kan doven.

Dertig jaren later vroeg Willem Jan Otten aan zijn Omi wat ze in het kamp speelde. Ze zei: “Dat weet ik niet meer.” Haar geest was aan het dwalen. Maar even later, op dat rituele middaguur hoorde hij haar spelen. Het was één van de 13 ‘Kinderszenen’ (1838) van Schumann. De muziek was in Omi blijven wonen...

Laat er een gebed, laat er schoonheid, laat er muziek in ons wonen! Ook in deze corona-crisistijd.

Ari van Buuren

ONZE OVERLEDENE

Joke van Wel, 24 december 1927 – 28 maart 2020

Joke groeide op in een groot Brabants gezin met 16 kinderen. Ze had veel respect voor haar ouders, maar ging al jong haar eigen weg. Ze wilde beslist verpleegster worden. Haar twee zoons noemen deze roeping Joke’s tweede identiteit.

Joke trouwde met Joop, die in 2002 stierf. Ze hield veel van hem. Ze waren nogal verschillend, vulden elkaar ook aan. Joop was de bron van cultuur en muziek. Joke hield alles gaande. In 1967 werd ze opnieuw verpleegster: in avonddienst in het toenmalige Burgerziekenhuis.

Joke was een trouw en actief parochiane, die genoot van mooie Vieringen in de Hofkerk. In vele activiteiten deed ze mee. Samen

met Lily Quint realiseerde zij de Koffiebeuk: daarbij was zij creatief in het bedelen!

Joke was een verbindende factor in onze parochie. Onverwachts verraste zij met speeches uit dankbaarheid. Ze stond ook wel graag in de aandacht. Zoiets gaat vaak samen met onzekerheid. Hoge eisen stelde zij aan zichzelf en anderen.

Vele jaren mocht ik haar bezoeken. Joke vertelde over haar twijfels en haar geloof. Ze vond het erg, dat God niets lijkt te doen aan leed en onrecht. Ze bad elke avond, dankend en voor anderen biddend. Ooit gaf ik haar een briefje met een gebed uit Markus 9,24: "Heer ik geloof, kom mijn ongeloof te hulp..." Het kreeg een ereplaats in haar boekenkast. Ze hoopte ook op een weerzien met Joop in de hemel.

Helaas kwam zij te vallen. Dat bezorgde haar erg veel pijn. Haar laatste levensdagen kwam zij terecht in het Woonzorgcentrum De Buitenhof, waar Joke tenslotte stierf na de Ziekenzalving nog ontvangen te hebben.

Haar Afscheidsviering van Woord & Gebed vond plaats op vrijdag 3 april 16:30 uur in de Hofkerk. Dit gebeurde in heel kleine kring wegens de maatregelen in verband met de corona-crisis.

Ari van Buuren

STIL GEBED TIJDENS DE CORONA-PANDEMIE

Op zondag 22 maart was ik 's ochtends in onze kerk die van 10 tot 12 uur geopend was voor stil gebed. Ik heb dat, in deze onzekere tijd, als zeer waardevol ervaren. Een vijftal andere mensen was ook aanwezig. We namen 1,5 meter afstand, begroetten elkaar met een gebaar en een glimlach en waren elkaar zo op een andere manier nabij.

Gregoriaanse gezangen werden afgespeeld. Druppelsgewijs kwamen en gingen er mensen.

Iedereen was stil maar er was voelbare liefde. Tijdens mijn stille gebeden kwam er een NL-Alert

binnen. Ik herkende direct de toon, die zich vreemd vermengde met de gezangen. Ik las het bericht maar dat verstoorde mijn gebeden niet. Het werd er onderdeel van. Daarna las ik in het liturgieboekje uit het evangelie volgens Johannes waarin twee ogenschijnlijk simpele zinnen staan die in de huidige coronacrisis veelbetekenend zijn. "Er komt een nacht en dan kan niemand werken." Wie oren heeft die hore.....

René van Eunen

OIKOCREDIT

Oikocredit bestaat ruim 40 jaar. Zij vraagt aandacht in de kerken voor microkrediet en anders omgaan met geld. Hofnieuws bericht hierover. Oikocredit gelooft in de kracht van arme mensen. Al ruim 40 jaar bewijzen zij dat zij in staat zijn zichzelf te ontwikkelen door middel van een kleine lening, een microkrediet. Door het opzetten van een eigen bedrijfje herwinnen arme mensen hun waardigheid en het geloof in eigen kunnen. Zo zorgen zij voor hun eigen inkomen en zo kunt u een structurele bijdrage leveren aan meer gerechtigheid in de wereld. Voor arme mensen met een goed plan is er weer zicht op een toekomst als u via Oikocredit met hen gaat delen.

Oikocredit is in 1975 opgericht vanuit de Wereldraad van Kerken na een oproep van een aantal geëngageerde jongeren om het beleggingsbeleid van kerken meer te baseren op de boodschap van het evangelie. Bovendien deden kerken in ontwikkelingslanden een beroep op de kerken in de rijke landen om hun welvaart te delen. Niet via giften, maar via leningen aan projecten. Het initiatief van een handjevol mensen dat opriep om financiële reserves in te zetten voor ontwikkeling is uitgegroeid tot een coöperatieve organisatie die mensen *met* en mensen *zonder* geld overal ter wereld met elkaar verbindt.

De missie van Oikocredit

Oikocredit stimuleert mensen, kerken en instellingen wereldwijd om hun financiële reserves sociaal ethisch te beleggen. Met dit geld verschaft Oikocredit krediet aan groepen kansarme mensen in ontwikkelingslanden, die daardoor voor hun eigen inkomen kunnen zorgen. Oikocredit levert zo een structurele bijdrage aan meer gerechtigheid in de wereld. Meer weten? Kijk op www.microkrediet.nl of bel tel. nr. 030 234 10 69.

LAATSTE NIEUWS!

HOFKERK EN CORONAVIRUS

Alle publieke liturgische weekendvieringen zijn in verband met het coronavirus door de bisschoppen inmiddels afgelast tot en met Pinksteren 31 mei 2020.

De diverse doordeweekse activiteiten liggen ook stil.

Zo wordt gehoor gegeven aan het beleid en de adviezen van de Overheid en het RIVM.

Er zijn geen zondagsvieringen. Elke zondagmorgen 10:00 zijn er thans aangepaste stille Eucharistievieringen op NPO 2.

Op www.bisdomhaarlem-amsterdam.nl/ staan ook interessante berichten en diverse tips.

Over de kerkopenstellingen wordt er een Persbericht van Parochiebestuur en Pastoraal Team van het Samenwerkingsverband Clara & Franciscus gepubliceerd op onze Hofkerk-website.

De Hofkerk is op de zondagen 10:00-12:00 open voor wie dat wenst.

Er is dan gelegenheid voor:

- een persoonlijk gebed
- het branden van een kaarsje
- meditatieve muziek luisteren.

De koster en enkele gastvrouwen of gastheren heten u graag welkom! Zij bewaken ook de gepaste onderlinge afstand van minstens 1,5 meter.

Hoe de kerk open is in de Goede Week tussen Palmzondag (5 april) en Pasen (12 april) leest u op de achterzijde van dit Hofnieuws.

Arthur Anderegg, Locatiebestuur
Ari van Buuren en Janneke de Bruin, Pastoraatsgroep
Pater Marianus Jehandut

LITURGIEKALENDER

Alle vieringen zijn, n.a.v. het Coronavirus, afgelast tot en met Pinksteren 31 mei 2020.

Er zijn wel openstellingen van onze Hofkerk op Palmzondag, Witte Donderdag, Goede Vrijdag, Stille Zaterdag en Pasen.

zondag 5 april van 10.00-12.00 uur	Palmzondag Gelegenheid voor een persoonlijk gebed en het branden van een kaarsje. Wijding in stilte van enkele Palmtakken door Pater Marianus.
donderdag 9 april van 09.00 -10.00 uur	Witte Donderdag Gelegenheid voor een persoonlijk gebed en het branden van een kaarsje.
vrijdag 10 april van 14.00 – 16.00 uur	Goede Vrijdag Men kan bloemen leggen op de trappen bij het kruis. Er is gelegenheid voor een persoonlijk gebed en het branden van een kaarsje.
zaterdag 11 april van 11.30 – 13.00 uur	Stille Zaterdag De Paasklokken luiden. Gelegenheid voor een persoonlijk gebed en het branden van een kaarsje.
zondag 12 april van 10.00 – 12.00 uur	Paaszondag Gelegenheid voor een persoonlijk gebed en het branden van een kaarsje. Wijding in stilte van de Paaskaars door Pater Marianus.
op de zondagen 19 april 26 april 3 mei 10 mei 17 mei 24 mei en 31 mei	Kerk open van 10.00 -12.00 uur Gelegenheid voor een persoonlijk gebed en het branden van een kaarsje.

*I.v.m. de ontwikkelingen rond het Coronavirus zijn genoemde data onder voorbehoud, er kunnen wijzigingen plaatsvinden.
Raadpleeg a.u.b. de website van de parochie voor de actuele info.*

HOFNIEUWS

Hofnieuws is het parochieblad van de HH Martelaren van Gorcum

Medewerkers: Frans Woortmeijer (eind)redactie

Roy Weijens lay-out & copyprint

Vrijwilligers vouw- en netwerk

Kopij en berichten voor HOFNIEUWS stuurt u naar:

Frans Woortmeijer

e-mail: hofnieuwskopij@gmail.com

Secretariaat Hofkerk secretariaat@hofkerk.amsterdam 665 38 30

Pastor Marianus Jehandut 665 38 30

pastor@hofkerk.amsterdam

Pastoraatsgroep Ari van Buuren, avanbuuren2@upcmail.nl 06-5106 5426

Locatiebestuur Arthur Anderegg, anderegg@xs4all.nl 06-5367 4953

Bestuur C&F	C. v.d. Leeuw, vanderleeuw@gmail.com	06-1426 9329
Misintenties	misintenties@hofkerk.amsterdam	665 38 30
Bezorging Hofnieuws	secretariaat@hofkerk.amsterdam	665 38 30
Caritasteam		
Kerkzaken	B. Hilhorst, bert.hilhorst@live.nl	692 40 81
Koffiebeuk	Netty Disch, nettydisch@live.nl	668 43 28
Beheer	Lidy Knol	06-2343 1744
	secretariaat@stichtingtotbeheervandehofkerk.nl	
Jubilemus Domino	M. Steunenberg, steunenberg-ms@hetnet.nl	665 08 64
LWM	Elly Togni, etogni@dds.nl	692 84 87
Meerklank	Elianne Weijens, elianneweijens@gmail.com	694 43 75

Voor informatie en het laatste nieuws over de
Martelaren Parochie gaat u naar onze website:

<http://hofkerk.amsterdam>

Hofnieuws verschijnt zes keer per jaar in een oplage van 550 ex.

Bijdragen kosten Hofnieuws: NL95INGB0003158376

t.n.v. Hofnieuws Diemen